

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDU PRE VEREJNÚ SLUŽBU EURÓPSKEJ ÚNIE (prvá komora)
z 11. novembra 2014

Vec F-52/11

Carlo De Nicola
proti
Európskej investičnej banke (EIB)

„Verejná služba — Zamestnanci EIB — Psychické obťažovanie — Vyšetrovanie — Správa vyšetrovacej komisie — Nesprávna definícia psychického obťažovania — Rozhodnutie prezidenta EIB nevyhovieť sťažnosti — Zrušenie — Žaloba o náhradu škody“

Predmet: Žaloba podaná podľa článku 270 ZFEÚ, ktorou C. De Nicola v podstate navrhuje na jednej strane zrušenie rozhodnutia z 1. septembra 2010, ktorým prezident Európskej investičnej banky (EIB alebo ďalej len „Banka“) zamietol jeho sťažnosť na psychické a „organizačné“ obťažovanie, a na druhej strane zaviazanie EIB, aby mu nahradila ujmu, ktorú údajne utrpel z dôvodu tohto obťažovania

Rozhodnutie: Rozhodnutie z 1. septembra 2010, ktorým prezident Európskej investičnej banky zamietol sťažnosť na psychické obťažovanie, ktorú podal C. De Nicola, sa zrušuje. Európska investičná banka je povinná zaplatiť pánovi De Nicola sumu 3 000 eur. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietla. Európska investičná banka znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil C. De Nicola.

Abstrakt

1. *Žaloby úradníkov — Zamestnanci Európskej investičnej banky — Akt spôsobujúci ujmu — Pojem — Prípravný akt — Stanovisko vyšetrovacej komisie v oblasti obťažovania (Kódex správania zamestnancov Európskej investičnej banky, článok 3.6; politika Európskej investičnej banky v oblasti dodržiavania dôstojnosti v práci, bod 5.5)*

2. *Úradníci — Zamestnanci Európskej investičnej banky — Psychické obťažovanie — Pojem — Zásah do sebaúcty a sebadôvery — Neexistencia požiadavky zlého úmyslu obťažovateľa (Kódex správania zamestnancov Európskej investičnej banky, článok 3.6.1; politika Európskej investičnej banky v oblasti dodržiavania dôstojnosti v práci, článok 2.1)*

3. *Súdne konanie — Návrh na začatie konania — Formálne náležitosti — Jasné a presné uvedenie dôvodov [Rokovací poriadok Súdu pre verejnú službu, článok 35 ods. 1 písm. e)]*

1. Ujmu spôsobujú iba opatrenia so záväznými právnymi účinkami, ktoré môžu priamo a bezprostredne ovplyvniť záujmy žalobcu tým, že podstatne menia jeho právne postavenie. Ak ide o akty alebo rozhodnutia, ktoré sa vyhotovujú vo viacerých fázach, najmä na konci interného konania,

napadnúť možno v zásade len opatrenia, ktoré vyjadrujú konečné stanovisko administratívy na konci tohto konania, a nie predbežné opatrenia, ktorých cieľom je pripraviť konečné rozhodnutie. Prípravné akty rozhodnutia nespôsobujú ujmu a žalobca môže tvrdiť vady predchádzajúcich aktov len v žalobe proti rozhodnutiu prijatému na konci konania, s ktorým sú tieto akty úzko spojené.

Stanovisko vyšetrovacej komisie Európskej investičnej banky príslušnej podľa politiky v oblasti dodržiavania dôstojnosti v práci je prípravným aktom vo vzťahu ku konečnému rozhodnutiu prijímanému prezidentom Európskej investičnej banky. Keďže stanovisko tejto komisie nie je v dôsledku toho ako také napadnuteľným aktom, návrhy na jeho zrušenie treba zamietnuť ako neprípustné.

Nezákonnosti stanoviska uvedenej vyšetrovacej komisie sa naopak možno dovolávať na podporu návrhov na zrušenie konečného rozhodnutia prijatého prezidentom Európskej investičnej banky. Z internej právnej úpravy s názvom „Politika v oblasti dodržiavania osobnej dôstojnosti v práci“ prijatej Európskou investičnou bankou a uvedenej v článku 3.6 kódexu správania zamestnancov Banky totiž vyplýva, že stanovisko vyšetrovacej komisie je podstatnou formálnou náležitosťou, ktorej nedodržanie z dôvodu hmotnoprávných alebo procesných väd má za následok vadu postihujúcu zákonnosť rozhodnutia prezidenta Banky prijatého na základe uvedeného stanoviska.

(pozri body 142, 144 a 145)

Odkaz:

Súd prvého stupňa: rozsudok D/EIB, T-275/02, EU:T:2005:81, body 43 až 46 a tam citovaná judikatúra

Súd pre verejnú službu: rozsudok Donati/ECB, F-63/09, EU:F:2012:193, bod 139

2. Podľa článku 3.6.1 kódexu správania Európskej investičnej banky je psychické obťažovanie definované ako opakovanie nepriateľských alebo nemiestných výrokov, postojov alebo konaní, vyjadrených alebo prejavovaných jedným alebo viacerými zamestnancami voči inému zamestnancovi počas dostatočne dlhého obdobia. Politika Banky v oblasti dodržiavania dôstojnosti v práci spresňuje, že skutočnosť, či je dané správanie úmyselné alebo nie, nie je dôležitá. Rozhodujúcou zásadou je, že obťažovanie a zastrasovanie sú nežiaducimi a neprijateľnými správaniami, ktoré zasahujú do sebaúcty a sebadôvery toho, kto im je vystavený.

Z toho vyplýva, že vzhľadom na internú právnu úpravu Banky ide o psychické obťažovanie, ktoré má za následok povinnosť Banky poskytnúť pomoc vtedy, keď výroky, postoje alebo konania obťažovateľa objektívne, a teda svojim obsahom, spôsobili zásah do sebaúcty a sebadôvery osoby, ktorá im bola vystavená v rámci Banky.

S touto záväznou internou právnou úpravou nie je v súlade stanovisko vyšetrovacej komisie v oblasti psychického obťažovania, ktoré na to, aby išlo o psychické obťažovanie, vyžaduje úmyselné správanie.

(pozri body 143, 149, 150 a 154)

Odkaz:

Súd pre verejnú službu: rozsudok CG/EIB, F-103/11, EU:F:2014:185, bod 69

3. Na základe článku 35 ods. 1 písm. e) Rokovacieho poriadku Súdu pre verejnú službu má žaloba obsahovať skutkové a právne dôvody a tvrdenia. Tieto údaje musia byť dostatočne jasné a presné na to, aby umožnili žalovanému pripraviť si obranu a Súdu pre verejnú službu rozhodnúť o žalobe, a to

prípadne aj bez ďalších informácií. Na účely zabezpečenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je na prípustnosť žaloby potrebné, aby zo samotného jej znenia koherentným a zrozumiteľným spôsobom vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá.

Treba dodať, že základnou úlohou advokáta ako pomocnej osoby v súdnictve je práve založiť žalobné návrhy na dostatočne zrozumiteľnej a koherentnej právnej argumentácii vzhľadom na skutočnosť, že písomná časť konania na Súde pre verejnú službu v zásade obsahuje iba jednu výmenu vyjadrení.

(pozri body 161 a 162)

Odkaz:

Súd pre verejnú službu: rozsudok AH/Komisia, F-76/09, EU:F:2011:12, bod 29 a 31 a tam citovaná judikatúra